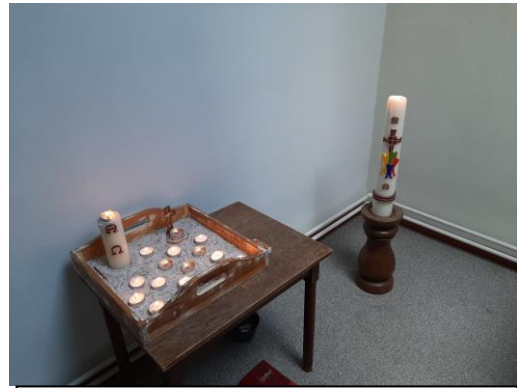

Blog vanuit de Kleine Kapel

Zondag 28 juni 2020

Er is bezoek geweest van jongeren en begeleiders en één hondje van de protestantse kerk in de Kleine Kapel. Op ons vernieuwde buitenterras thee gedronken met elkaar, daarna namen ze plaats op de eerste rij voor de Christuskaars en de Bijbel en het schilderij 'Hemelse Zon', dit is onze gebedsruimte.

Afbeelding: Kaarsjes aangestoken door de jongeren.

Ignatius van Loyola

Hoe een stoere en onstuimige ridder een man werd van gebed en meditatie. Wat vertel je jongeren over gebedsvieringen zoals we dat doen in de Kleine Kapel. Het leek mij mooi om een jonge ridder uit de Middeleeuwen tot leven te laten komen met zijn levensverhaal. Een rijke jongeman die het liefst de hele dag aan gevechtssport doet. Wanneer de jonge Ignatius in een heuse oorlog terecht komt, treft een kanonskogel hem. Zwaargewond moest hij bed houden. Hij had geluk dat hij van adellijke afkomst was, anders was hij afgemaakt. Want, de pijnen die gepaard gaan met zware verwondingen zijn verschrikkelijk.

Hij heeft wel een jaar lang op bed gelegen en kon niets, maar zijn hoofd kon wel iets, namelijk dagdromen en denken. Hij dacht aan de mooie momenten van zijn ridderbestaan, dat maakte hem opgewekt, helaas verdween deze blijdschap wanneer hij geconfronteerd werd met zijn eigen narigheid. Zijn schoonzus bracht hem boeken en de Bijbel om hiermee tijd te kunnen doorbrengen. Hij dacht na over de verhalen van Jezus, hoe Hij de wonderen deed en verhalen vertelde aan de mensen. Hij beeldde zich in, dat hij zelf aanwezig zou zijn tussen al die mensen die naar Jezus luisterden. Toen hij daar over nadacht, merkte hij dat hij hier ook blij van werd. Hij merkte naar verloop van tijd een verschil. Als hij gewoon dagdroomde, werd die vreugde al snel een beetje minder, maar als hij dacht aan Jezus, was deze vreugde blijvend aanwezig. Hieruit is de Ignatiaanse spiritualiteit ontstaan, een Bijbelverhaal lezen en hier over nadenken/ mediteren en hier vreugde aan beleven.

Om je beter te concentreren in de stilte kan een hulpmiddel als een gebedskruisje of levensparels helpen. Ik heb een gebedskruisje uitgedeeld aan de tieners, en tijdens het stiltemoment mochten ze dit ervaren. We hebben samen geluisterd naar de woorden van Psalm 139. Daarna heeft iedereen een kaarsje ontvangen om deze aan te steken aan de Christuskaars voor een gebed. Jolande, één van de begeleiders heeft de zegenbede uitgesproken. Er is aandachtig geluisterd en meegedaan met de gebedsviering. Het was mooi.

Annewil Jansen

